

Lovforslaget Paragraffer tilligemed de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Johnsen): Allerede i Rigsdagssamlingen 1894—95 fremsattes det første Forslag til en Revision af den gældende Fiskerilov af 5. April 1888, der omfatter baade Ferskvandsfiskeri og Saltvandsfiskeri. Medens der om Ferskvandsfiskeriet allerede i 1898 blev givet en ny Lov, har derimod en Revision af Saltvandsfiskerilovgivningen endnu ikke fundet Sted, uagtet Spørgsmaalet herom i en Aarrække har været fremme dels paa Rigsdagen, dels i Kommissioner, der have været nedsatte angaaende Sagen. Grunden hertil maa utvivlsomt alene søges deri, at der ikke har kunnet opnaas Enighed mellem Tingene om Indholdet af en ny Lovbestemmelse om Aalegaardsfiskeriretten i Stedet for den nugældende i Loven af 1888 § 3. At det er Spørgsmaalet herom, der har været Anstødsstenen, viste sig klart nok ved Sagens Behandling her i Tinget i 1899, idet der opnaaedes Enighed om alle andre Punkter af Betydning. Der var vel enkelte andre Bestemmelser, hvorom man ikke enedes, men de vare ikke af synderlig indgribende Natur, og der lagdes i hvert Fald ikke videre Vægt paa dem fra nogen Side, saa det vilde neppe have voldet store Vanskeligheder ved en fortsat Forhandling at komme til Enighed om dem. De af Regeringen den Gang foreslaaede Bestemmelser om Aalegaardsfiskeriretten vare i Overensstemmelse med den i 1897 nedsatte Kommissions, den saakaldte Aalegaardskommissions, Betænkning. Bestemmelserne blev vedtagne her i Tinget uden Afstemning, men et Mindretal i Udvalget havde forbeholdt sin Stilling til Spørgsmaalet, idet det vistnok ønskede, forinden det tog endeligt Standpunkt, at høre Folketingets Mening. Da de foreslaaede Regler vare i nøje Overensstemmelse med Aalegaardskommissionens Forslag, og da dette var enstemmigt vedtaget og saaledes tiltraadt baade af de Medlemmer fra Landstinget og de Medlemmer fra Folketinget, der havde haft Sæde i Kommissionen, kunde man vel have ventet, at det paa Basis af dette Forslag vilde være lykkedes at komme til Enighed. Men Forventningen herom skuffedes ganske. Da Sagen kom til Folketinget, vilde dette Ting ikke godkende, hvad dets Medlemmer i Kommissionen havde vedtaget. Man fandt,

at Kommissionsforslaget beskyttede Aalegaardsejerne eller Kystejerne for meget og gik de fri Fiskere for nær, uden at man syntes at have taget tilstrækkeligt i Betragtning, at Forslaget var et Kompromis, ved hvis Tilvejebringelse der var slaaet af paa de oprindelige Fordringer fra de modstaaende Sider. At Vanskelighederne paa dette Punkt ikke ere blevne mindre siden, viser Resultatet af dette Udvalgs Forhandlinger, idet der angaaende Aalegaardsretten er fremsat foruden de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser, som et Mindretal i Udvalget har sluttet sig til, tre forskellige Forslag. Tværtimod synes Vanskelighederne at være blevne større, efter at man fra flere Sider er gaaet bort fra Aalegaardskommissionens Forslag.

For øvrigt er det ikke alene med Hensyn til Aalegaardsspørgsmaalet, at Uoverensstemmelserne ere blevne større, siden Sagen behandledes her i Tinget i 1899; det gælder ogsaa med Hensyn til andre Fiskerispørgsmaal, hvad den foreliggende Betænkning, sammenholdt med Betænkningen af 1899, viser. Dog skal det her ved bemærkes, at Modsætningerne i de andre Fiskerispørgsmaal ikke angaa særdeles betydelige Punkter, idet der er Enighed ikke blot om de vigtigste Spørgsmaal fra tidligere Tid, men ogsaa om flere ny Hovedpunkter af ikke ringe Betydning. Af disse sidste skal jeg særlig nævne den af Landbrugsministeren under Udvalgsbehandlingen foreslaaede Udvidelse af Vedtægtsomraadet. Forslaget herom gaar ud paa, at der overalt paa Søterritoriet udenfor Limfjorden — der jo paa saa mange Punkter har sin specielle Fiskerilovgivning — ved særlige Vedtægter skal kunne fastsættes nærmere Regler for Fiskeriet, naar Flertallet af de omboende Fiskere ønske det og Landbrugsministeren finder det paagældende Vand egnet til Vedtægtsvand. Dette er, ligesom i øvrigt de fleste andre af Ministeren fremsatte Ændringsforslag, ifølge hvad der er Udvalget meddelt, i Overensstemmelse med, hvad Dansk Fiskeriforening har andraget om, og maa derfor formodes at være Udtryk for Fiskerbefolkningens Ønsker i Almindelighed. Man vil ad den Vej kunne opnaa ved Siden af de almindelige Lovbestemmelser, gældende paa Søterritoriet overalt, at kunne faa særlige Vedtægtsregler for de enkelte Vande, lempede efter Forholdene paa de forskellige Steder, og dette vil formentlig være baade heldigt og nyttigt, da fælles Lovregler umuligt ville kunne være lige fyldestgørende over-